

...

Derengésben várakozni az ürügyre,
 hogy az angyali frigy szakadását
 igazoljuk, mely pillanat s örökkévalóság
 között köttetett...

A tiszta bizonyosságra várakozni,
 hogy szépséges mozdulatokra hagyatkozzunk
 a napok börtönébe veszett
 verssorok repedései közt...

Mely forog a körben,
 hol agyvelők főnek, s a kerékre
 marad az örökkévalóság
 végtelen örvénylő tereibe
 szerelmes pillanatok köszöntése.

...

Képtelen óramű
 méri a hiányzó szó
 tartamát, mely betűkből
 és sebekből áll.
 Megszállott hiánya
 tűnik elő a messziből,

mely túl távolinak
 bizonyul, amikor
 minden szótag mint nyilvessző
 hatol át a kimondhatatlanon.

...

Félbeszakadt álom
 szakadékaiból kiemelkedő angyal
 tagadja dühödten a sötétet.
 Hullámzó szárnyai nyitnak hasadékokot,
 hogy a fény a csenden túl lebegő
 szobákba betörjön.
 Kézen fogja azt, aki mindig is félt
 a „valóság” baljós tekintetétől.

...

Mely a csodákhoz köt, a meghitt
 otthonosság oszlatja szét
 a béketűrést a silány rutin
 és óvatos kísérletezés iránt,
 és segít megúszni
 a gyászos kört, mely őrzí
 s rejti a csüggedést,
 hogy túl lehet élni az ihletet.

Egy katonára

Harcolva halt,
 fagyott
 testében
 meleg
 volt az ellenség ólma.
 Egy harcostársa
 levette
 óráját,
 egy másik
 a cipőjét,
 befedte a hó.
 A haza
 másfele
 nézett.